Menú de reescalfats

QUIM CURBET

La televisió a vegades ens crea una falsa sensació de realitat i de directe, sembla com si tot el que surti per la petita pantalla hagi d'estar cuinat en els fogons de la sala del costat. I no, generalment, les menges televisives són plats reescalfats, preparats i descongelats de les maneres més diverses. Tot el que ens diuen els presentadors, mirant-nos als ulls fixament, està escrit en guions molt elaborats per tota una corrua de redactors.

Tot i saber-ho, la gent continua acceptant l'engany, perquè a hores d'ara ja no ve d'un. Fins i tot tinc un amic que és addicte als canals que programen partits de futbol antics, perquè el fet de saber-ne el resultat a l'avançada fa que només miri els que ell sap que el seu equip guanyarà i s'estalvia moltes emprenyades. Encara no conec ningú que faci el mateix amb els telenotícies, però també és una opció.

Actualment, gairebé tots els programes es poden veure «a la carta» molt després de ser emesos. Un entre molts és «El convidat», un espai televisiu de TV3, en el qual l'Albert Om visita -acompanyat per un invisible equip de producció- la casa d'algun personatge conegut i s'hi instal·la durant un cap de setmana. És molt curiós contemplar aquests programes anys després de ser emesos, perquè ens assalta una altra falsa sensació, la de saber nosaltres coses del futur d'aquests personatges que, en el moment de ser gravats, ells ignoraven.

Podem veure un Jordi Pujol abans de la seva caiguda en desgràcia, molt revelador de la seva personalitat, o una Ada Colau just abans de ser candidata a l'alcaldia de Barcelona. Amb el temps les perspectives canvien, i aquell present, que semblava inalterable, trontolla sota els peus dels personatges i d'aquest menú a la carta sobresurten -sobretot- aquells guisats que cada vegada que es tornen a escalfar ens ofereixen gustos insospitats.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/03/30/menu-reescalfats/774943.html?utm_source=rss